

РЕШЕНИЕ

№ 3380

гр. София, 18.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 18.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8666** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка със Закона за подпомагане на земеделския производител.

Образувано е по жалба от [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление –гр.С., [улица], вх.Б, ет.4, ап.18, представлявано от управителя И. Е. Х. чрез адв. С. К., със съдебен адрес – [населено място], [улица], етаж 5, офис 3 против Уведомително писмо с изх.№ 02-220-2600/7142 от 05.08.2021г., издадено от Зам.изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие.

В жалбата са изложени аргументи, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, тъй като е налице съществен порок във формата на акта, не са посочени фактически и правни основания за издаването му. Не става ясно на какво основание се извършват посочените намаления на исканата сума по СЕПП, С. и Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни, за климата и околната среда, -зелени директни плащания /ЗДП/ посочени в уведомителното писмо. Посочени са всички възможни основания за отказ за извършване на плащанията по посочените схеми, но не е посочено кое е конкретно основание за отказ. Твърди се, че всички площи заявени от дружеството са допустими за подпомагане.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.Т., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът – заместник -изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“,

не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София - град, в настоящия състав, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт във връзка с правомощията си по чл. 168 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят е регистриран с Уникален регистрационен номер (УРН) 673183 в Интегрираната система за администриране и контрол (И.).

[фирма] на 17.06.2019г. е подал в ДФЗ –РА заявление за подпомагане с УИН 22/190619/96474 за кампания 2019г. по Схема за единно плащане на площ, /СЕПП/, Схема за преразпределително плащане /С./ и Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда, -зелени директни плащания /ЗДП/. Към заявлението за подпомагане е приложена “Таблица на заявените площи по схеми и мерки“ за 2019г. както и посочените декларации, задължителни за участие по цитираните схеми за подпомагане, резултати от автоматични проверки на въведените данни в заявление за подпомагане по директни плащания за кампания 2019г, резултати от автоматични проверки на въведените данни по ЗДП в заявление за подпомагане по директни плащания за кампания 2019г.

По подаденото заявление за подпомагане са извършени административни проверки, въз основа на предоставената база данни „Площи, допустими за подпомагане“. В представеното становище на зам.изпълнителния директор на ДФЗ с изх.№ 02-220-2600/7142#2 от 27.08.2021г., по повод депозираната до съда жалба от [фирма] е посочено, че по заявлението на кандидата са извършени административни проверки въз основа на представената база данни „Площи, допустими за подпомагане“. Установените като недопустими площи в размер на 2,1 ха се дължат на разликата между декларираната и установената площ.

Въз основа на така извършените проверки е издадено оспореното Уведомителното писмо, връчена на дружеството – жалбоподател на 07.08.2021г., за което е съставен надлежно протокол и приложен на лист 64 от делото. Жалбата срещу административният акт, е подадена на 20.08.2021 г.

С уведомителното писмо, в оспорената му част по таблица са посочени поисканите суми от жалбоподателя, съответно по СЕПП – 5 475, 48 лв., оторизирана сума – 3 740, 45 лева; по С. – поискана сума 3 861, 37 лв., оторизирана сума – 2 603, 91 лв. лева и по Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания /ЗДП / - поискани суми 3 451, 93 лева, оторизирана сума 2644,8 лева.

В хода на съдебното производство, са приети писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка. Представени са от ответника, становище от зам.изпълнителния директор на ДФЗ, както и заверен препис на доклад за проверка на площи от 20.09.2021г., касаещ заявения парцел № 68789-38-4-1 за кампания 2019г., както и допълнителни доказателства от жалбоподателя- диплом за висше образование, дневник за мероприятията в стопанството на [фирма].

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019. Това писмо обективира волеизявление на компетентен административен орган, съдържащо отказ за

изплащане на суми и налагане на намаления, което засяга правната сфера на жалбоподателя и е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Същият подлежи на съдебен контрол. Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена в срок и от лице, имащо правен интерес от оспорването ѝ.

Разгледана по същество, същата е основателна, по следните съображения:

В съответствие с чл. 168 от АПК във връзка с чл. 142 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 20а ал. 1 и ал. 2, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ Изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е изпълнителен директор на Разплащателната агенция и представлява същата, като според чл. 10, ал. 1, т. 7 от Устройствения правилник на ДФ "Земеделие", в правомощията му е да взема решения за одобряване или отхвърляне на заявления по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика, прилагани от Разплащателната агенция. Съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове по правилата на законодателството на Европейския съюз. Разпоредбата на чл. 20а ал. 4 от ЗПЗП предвижда възможността, Изпълнителният директор да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, както и такива, делегирани на основание чл. 2д, ал. 2, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и по подадени заявки и искания за плащане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда.

В случая, от представената Заповед № 03-РД/2891#2/16.06.2021г. издадена от Изпълнителния директор на ДФЗ –РА (служебно известна на съда), на Зам. изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" – П. Д. С., са делегирани правомощия да издава и подписва уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания във връзка с подадени заявления за подпомагане.

С оглед изложеното, оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия.

Обжалваното уведомително писмо е обективизирано в писмена форма, като при издаването му обаче не са спазени изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. В уведомителното писмо не са посочени фактически основания за издаването му.

Единствените данни, които се съдържат в оспорената част по таблица 1 на писмото се свеждат до поисканите суми от жалбоподателя, съответно по СЕПП – 5 475, 48 лв., оторизирана сума – 3 740, 45 лева; по С. – поискана сума 3 861, 37 лв., оторизирана сума – 2 603, 91 лв. лева и по Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания /ЗДП / - поискани суми 3 451, 93 лева, оторизирана сума 2644,8 лева.

Не става ясно какви са фактическите установявания за извършените намаления, конкретно по подаденото заявление, както и обстоятелството дали е извършена административна проверка или проверка на място на данните по подаденото от жалбоподателя заявление, тъй като е посочено, че общата оторизирана сума е

изчислена чрез Интегрираната информационна система за администриране и контрол /И./, „след извършване на задължителни административни проверки и/или проверки на място / в съответствие с чл.37 от ЗПЗП/ на данните в подаденото от вас заявление“ . Не е индивидуализирана конкретната площ и броя на заявените от жалбоподателя площи.

В административната преписка и съставените документи, преди издаване на административния акт, е представен доклад за извършена административна проверка, приложен към изпратеното до жалбоподателя уведомително писмо изх.№ 01-172-2600/331 от 25.09.2019г., видно от който обаче е налице пълно съвпадение между декларираните и реално отглежданите култури и обработваните от жалбоподателя площи. Още към момента на очертаването е генерирана справка към заявлението, резултат от автоматична проверка – „Резултати от автоматични проверки на въведените данни в заявление за подпомагане по директни плащания за кампания 2019“ /лист 31,32 от делото/, видно от която към момента на подаване на заявлението, посочените имоти попадат в допустимите за подпомагане площи за предходната кампания. Едновременно с това в същия формуляр е посочено, че тази автоматична проверка не е административна проверка по смисъла на чл.37 от ЗПЗП. Тези обстоятелства обаче, не могат да бъдат основание, при издаване на оспорения административен акт да не се излагат конкретни фактически и конкретни правни основания.

Едва след подаване на жалбата, адресирана до АССГ е изготвено становище с изх.№ 02-220-2600/7142#2 от 27.08.2021г., подписано от Зам.изпълнителния директор на ДФЗ, в които за първи път е посочено, че при извършената административна проверка / няма данни кога е извършена/, са констатирани недопустими площи за подпомагане, посочен е техният размер, съответно за всяка една от схемите в подробен табличен вид и конкретното фактическо и правно основание, обосноваваща недопустимост за подпомагане по съответните схеми. Посочено е, че заявените/декларираните площи се различават установените респ. недопустимата площ е в размер на 2,1 ха.

Посочено е още, че предвид обстоятелството, че заявлението на кандидата е подадено на 17.06.2019г. , му е наложено намаление на субсидията в размер на 16% по всички схеми, поради неспазване на сроковете за подаване на заявлението, съгласно чл.12 от Наредба № 5 от 27.02.2009г., във връзка с чл.13 от делегиран регламент (ЕС) № 640/2014г. на Комисията.

Действително, съгласно чл. 4, ал. 1 от Наредба № 5, заявления за подпомагане по схеми и мерки на Общата селскостопанска политика (ОСП) се подават през периода от 1 март до 15 май на годината, за която се кандидатства за подпомагане, а когато 15 май е неприсъствен ден, срокът за подаване на заявления за подпомагане изтича в първия следващ работен ден. Извън така очертания в чл. 4, ал. 1 срок, в Преходните разпоредби (ПР) на Наредба № 5, за отделните календарни години са предвидени, крайни срокове за подаване на заявленията, различни от посочения в чл. 4, ал. 1. Така, съгласно § 13, т. 1 от ПР на Наредба № 5 през 2017 година срокът за подаване на заявления по чл. 4, ал. 1 е до 23 май. Разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от Наредба № 5 предвижда възможност за кандидатите да подадат заявление извън срока по чл. 4, ал. 1, което обаче е обвързано с налагане на съответната санкция – ДФЗ-РА намалява полагащите му се плащания с 1 % за всеки работен ден закъснение. Освен посочената в ал. 1 санкция, нормата на чл. 12, ал. 2 от Наредба № 5 указва конкретен период за подаване на заявлението след изтичане на срока по чл. 4, ал. 1, а именно – заявление

за подпомагане не може да бъде подадено по-късно от 25 календарни дни след изтичане на срока по чл. 4, ал. 1. В обобщение на посочените правни норми следва да се приеме, че заявление за подпомагане се подава в срок от 1 март до крайната дата, очертана в ПР на Наредба № 5 за всяка календарна година, за която се кандидатства за подпомагане, като след този краен срок, но не повече от 25 календарни дни, кандидатите могат да подават заявление, но с прилагане на указаната санкция – намаляване на полагащите му се плащания с 1 % за всеки работен ден закъснение. След изтичане на 25-те календарни дни след крайния срок, за кандидатите отпада възможността да подават заявление. Фактът, че нормата на чл. 12, ал. 2 от Наредбата изрично указва, че заявление за подпомагане не може да се подава след изтичане на регламентирания 25-дневен период обосновава извод, че въпросния срок е преклузивен, като изтичането му преклудира възможността на кандидатите въобще да подават заявление.

В случая обаче, в оспореното уведомително писмо липсват данни какъв е точно процента на намаление на субсидията съгл. чл.12 от Наредба № 5 от 27.02.2009г., във връзка с чл.13 от делегиран регламент (ЕС) № 640/2014г. на Комисията и какъв е процента на намаление на субсидията поради наддекларирани площи.

Фактическите основания са юридически факти, с чието осъществяване се свързва възникването на административното правоотношение, от което произтича правомощието на административния орган да разпорежи определени права и задължения. Непосочването на тези факти и/или некоректното им или общо посочване, изключва както предмета на доказване, така и преценката за съответствието на същия с материалния закон и не на последно място - целта на закона. Не е посочено какви конкретни факти и обстоятелства са били взети предвид, за да приеме административният орган, че следва да извърши намаления на поисканата от жалбоподателя субсидия по посочените схеми за директни плащания, като изобщо не е оторизирана сума по нито една от схемите за подпомагане.

Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. Такива според ТР № 16/ 1975 г. са случаите, когато мотивите са изложени в съобщението, с което се уведомяват страните за издаването или за отказа да бъде издаден исканият административен акт, та даже и в съпроводителното писмо, с което жалбата на страната се изпраща за разглеждане на по-горния административен орган. Основание за това решение на ОСГК е обстоятелството, че допълнителното излагане на мотивите позволява на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът, и да организират защитата си срещу него.

Действително, съобразявайки се с Тълкувателно Решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВКС е възможно, мотивите на оспорения административен акт, да са изложени в друг акт, към който процесният такъв препраща. Но това в конкретния случай не е сторено. Такива са изложени едва в представеното в хода на делото становище с изх.№ 02-220-2600/7142#2 от 27.08.2021г. Не е налице и никоя от останалите хипотези, визирани в същото това Тълкувателно решение и в Тълкувателно решение № 4/22.04.2004г. на ВАС, при наличието на която би се преодолело нарушението на нормата на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК.

Не е допустимо едва за първи път в хода на образуваното съдебно производство да

се представят писмени доказателства, съдържащи конкретни фактически и правни основания за издаване на акта, които са създадени за целите на настоящото производство и именно в рамките на образуваното съдебно производство, адресатът на административния акт и жалбоподател да се запознава за първи път с тях.

При това положение съдът приема, че процесното уведомително писмо, в оспорената му част не отговаря на изискванията на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК за излагане на конкретните фактически и правни основания за взетото от административния орган крайно решение.

Отделно от това не става ясно, дали намалението на субсидията се дължи, поради заявени за подпомагане площи от повече от един кандидат или са заявени площи, при които е установено разминаване спрямо данните в слоя с допустими площи от СИЗП и предоставени данни от МЗХГ и МОСВ.

Едва в съдебното производство въз основа на представеното становище на зам.изпълнителния директор на ДФ“Земеделие“ се уточнява, че недопустимостта на площите е обусловена от наддекларирана площ и за тях е извършено намаление на размера на плащането без да е посочено правното основание отново.

В акта не са изложени и правни основания. Условиата и редът за заплащане на субсидии по СЕПП, С. и ЗДП са уредени в Наредба № 3от 17.02.2015г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания. В уведомителното писмо не е посочено, правното основание, въз основа на което да се установи, причината за отказ за оторизиране на цялата заявена от жалбоподателя субсидия.

Предвид изложените съображения, настоящият състав на съда намира, че административният акт е издаден при неспазване на изискването за форма –нарушение на чл.59 ал.2 т.4 от АПК и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила – чл.35 от АПК, включително на изискването за мотивираност на тази категория актове, поради което следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

Преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне по подаденото заявление за подпомагане с УИН 22/190619/96474 за кампания 2019г. от [фирма] с ЕИК[ЕИК], при спазване на указанията дадени в настоящото решение.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат сторените в процеса разноски, които са заявени в общ размер от 850 лв., от които 50 лева за заплатена държавна такса и 800 лева възнаграждение за адвокат, заплатено в брой, видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие от 30.03.2022г.(лист 72 от делото).

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. второ от АПК, Административен съд –София град, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо с изх.№ 02-220-2600/7142 от

05.08.2021г., издадено от Зам.изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие.

ВРЪЩА преписката на Заместник изпълнителния директор на Държавен Фонд "Земеделие"- РА, за ново произнасяне по подаденото заявление за подпомагане с УИН 22/190619/96474 за кампания 2019г. от [фирма] с ЕИК[ЕИК].

ОСЪЖДА Държавен Фонд „Земеделие“ да заплати на от [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. Е. Х. сумата от 850 / осемстотин и петдесет / лева за разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: